

„óh Nyírség... te tündéri panoráma...”

Telitalálat-e a Krúdy Gyulát igen jól ismerő és értő Barta András *Hazatérhet-e Szindbád?* című, az Élet és Irodalom novemberi 15-i írása?

Félő, hogy nem.

Mert tény — s ebben semmi túlzás nincs —, hogy az író kevésbé becsült, értékel, valóságos mostohafia megyéjének. Egyedülállóan gazdag irodalmi hagyatékát alig ismerik, tehát nem merítenek belőle. Emlékét nem ápolják. (Tisztelet a kivételnek.) S ami mégis a nevét viseli — *nem* a Megyei Könyvtár, Színház, könyvesbolt, Művelődési Központ —, a helyiek egymással folytatott vitáinak eredménye. (Többen is beszámoltak erről.)

Holott egyik legművészebb alkotása a *Napraforgó*, de számos más regénye, sok-sok novellája, cikke bizonyítja, hogy soha nem szakadt el szülőföldjétől. „A Nyírség Magyarország legszebb tája. Írni róla csak oly gyöngédséggel lehet, mint egy halott menyasszonyról” — írta.

Vigasztaló, hogy szép számmal akadnak őszinte hívei, lelkes olvasói széles e hazában, sőt még azon túl is.

Krúdy Zsuzsa